

บทที่ 4

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบ โดยใช้ปัจจัยด้านขนาดของกิจการอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โครงสร้างการถือหุ้น สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ และความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยวิธีทางสถิติจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยรวบรวมข้อมูลจาก 7 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 89 บริษัท (267 ปีบริษัท) ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2546-2548 เป็นเวลา 3 ปี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 สถิติเชิงพรรณนาของระดับการเปิดเผยข้อมูลจำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรม
(n = 267)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโดยรวม

ประเภทกลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
อุตสาหกรรม			มาตรฐาน
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	30	64.02	7.12
2. กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค	27	66.23	10.17
3. กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	39	67.82	13.63
4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	60	58.87	6.42
5. กลุ่มทรัพยากร	18	70.74	9.56
6. กลุ่มธุรกิจบริการ	60	63.55	10.86
7. กลุ่มเทคโนโลยี	33	64.38	7.52
รวม	267	64.03	10.09

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจำแนกเป็นรายปี

ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม	ปี 2546		ปี 2547		ปี 2548	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	63.73	7.74	63.67	6.81	64.67	7.47
2. กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค	64.89	11.47	66.22	10.72	67.55	9.24
3. กลุ่มวัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	69.24	16.14	67.17	13.54	67.04	11.86
4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	59.05	6.85	58.20	6.85	59.35	6.63
5. กลุ่มทรัพยากร	68.67	11.51	71.18	9.76	72.23	8.61
6. กลุ่มธุรกิจบริการ	62.57	11.44	64.11	10.69	63.95	10.92
7. กลุ่มเทคโนโลยี	65.59	8.22	62.76	7.62	64.79	7.10
รวม	63.90	9.90	63.71	10.92	64.49	9.49

จากตารางที่ 5 ในส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท จำแนกออกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 บริษัท เมื่อดูที่ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูล พบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีระดับการเปิดเผยข้อมูลสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 70.74 คะแนน รองลงมาคือ กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มบริการ โดยมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 67.82 66.23 64.38 64.02 63.55 คะแนน ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุด คือ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างโดยมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 58.87 คะแนน

ในส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลรายปี พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แต่ก็มีเพียงบางกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ลดลง แต่ถ้ามองในภาพรวมแล้วค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละปีมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ถึงแม้จะเพิ่มขึ้นในจำนวนที่ไม่สูงมากก็ตาม

ตารางที่ 6 สถิติเชิงพรรณนาของระดับการเปิดเผยข้อมูลจำแนกตามขนาดของกิจการ (n = 267)

ส่วนที่ 1 ข้อมูล โดยรวม

*ขนาดของกิจการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
กิจการขนาดใหญ่	136	67.42	10.49
กิจการขนาดเล็ก	131	60.51	8.34
รวม	267	64.03	10.09

*การกำหนดขนาดของกิจการจะแบ่งจากค่ามัธยฐาน (Median)

กิจการที่มียอดขายสินทรัพย์รวมสูงกว่ามัธยฐานกำหนดเป็นกิจการขนาดใหญ่

กิจการที่มียอดขายสินทรัพย์รวมต่ำกว่ามัธยฐานกำหนดเป็นกิจการขนาดเล็ก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจำแนกเป็นรายปี

ปี		ขนาดของกิจการ		รวม
		กิจการขนาดใหญ่	กิจการขนาดเล็ก	
2546	ค่าเฉลี่ย	69.05	58.64	63.90
	ส่วนเบี่ยงเบน	10.74	8.37	9.90
	มาตรฐาน			
	จำนวน	45	44	89
2547	ค่าเฉลี่ย	66.97	60.50	63.71
	ส่วนเบี่ยงเบน	10.76	7.85	10.92
	มาตรฐาน			
	จำนวน	44	45	89
2548	ค่าเฉลี่ย	66.28	62.47	64.49
	ส่วนเบี่ยงเบน	10.00	8.55	9.49
	มาตรฐาน			
	จำนวน	47	42	89

จากตารางที่ 6 ในส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท โดยแบ่งออกเป็น 2 ขนาดคือ กิจการขนาดใหญ่ และกิจการขนาดเล็ก พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก โดยกลุ่มบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูล เท่ากับ 67.42 และกลุ่มบริษัทที่มีขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูล เท่ากับ 60.51

ในส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยแยกเป็นรายปี พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทที่มีขนาดใหญ่ มีแนวโน้มของระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ลดลง ส่วนค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทที่มีขนาดเล็กกลับมีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 7 สถิติเชิงพรรณนาของการเปิดเผยข้อมูลจำแนกตามระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวม
(n = 267)

*ระดับการ เปิดเผยข้อมูล	บริษัทที่เปิดเผย		ระดับการเปิดเผยข้อมูล			
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
สูง	70	26.22	77.45	70.23	94.46	6.47
ปานกลาง	178	66.67	60.47	50.08	69.31	4.96
ต่ำ	19	7.11	47.48	44.00	49.62	2.02
รวม	267	100	64.03	44.00	94.46	10.09

*สูง = มากกว่าร้อยละ 70

ปานกลาง = ระหว่าง ร้อยละ 50-ร้อยละ 70

ต่ำ = น้อยกว่า ร้อยละ 50

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลขั้นต้นจะแบ่งระดับการเปิดเผยได้ 3 ระดับ คือ บริษัทที่มีระดับการเปิดเผยต่ำกว่า ร้อยละ 50 จะถือว่าบริษัทมีการเปิดเผยที่มีระดับอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้าบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 50 - ร้อยละ 70 จะถือว่าบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในระดับปานกลาง และถ้าบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยมากกว่า ร้อยละ 70 จะถือว่าบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในระดับสูง การกำหนดหลักเกณฑ์จะใช้แนวคิดของ Wallace et al. (1988) Wallace กำหนดให้ระดับคุณภาพมากกว่า 70% เป็นการเปิดเผยในระดับสูง ระดับคุณภาพอยู่ระหว่าง 50-70% เป็นการเปิดเผยในระดับปานกลาง และระดับคุณภาพน้อยกว่า 50% เป็นการเปิดเผยในระดับต่ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลขอระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนจำนวน 267 บริษัทพบว่า ร้อยละ 66.67 ของบริษัทที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ที่ ประมาณร้อยละ 60.47 ของรายละเอียดทั้งหมด ส่วนบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับสูงร้อยละ 26.22 ของบริษัทที่นำมาเป็นกลุ่ม

ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ที่ ประมาณร้อยละ 77.45 ของรายละเอียดทั้งหมด และมีเพียง ร้อยละ 7.11ของบริษัทที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ต่ำ โดยเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ที่ ประมาณร้อยละ 47.48 ของรายละเอียดทั้งหมด

ตารางที่ 8 สถิติเชิงพรรณนาของระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยจำแนกเป็นรายปี (n = 89)

ระดับการเปิดเผยข้อมูล	บริษัทที่เปิดเผยข้อมูล								
	ปี พ.ศ. 2546			ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548		
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
สูง	25	28.09		21	23.59		24	26.97	
ปานกลาง	57	64.04		61	68.54		60	67.41	
ต่ำ	7	7.87		7	7.87		5	5.62	
รวม	89	100	63.90	89	100	64.07	89	100	64.48

จากตารางที่ 8 พบว่าบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยที่อยู่ในระดับต่ำมีแนวโน้มน้อยลง คือ จากปี พ.ศ. 2546 มีอยู่ 7 บริษัทหรือคิดเป็นร้อยละ 7.87 และลดลงเหลือเพียง 5 บริษัท หรือคิดเป็น ร้อยละ 5.62 ในปี พ.ศ. 2548 แต่บริษัทที่มีระดับการเปิดเผยที่อยู่ในระดับปานกลางเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2546 มีอยู่ 57 บริษัทหรือคิดเป็นร้อยละ 64.04 เป็น 60 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 67.41 ในปี พ.ศ. 2548 เนื่องมาจากบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยที่อยู่ในระดับต่ำได้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ทำให้การเปิดเผยในระดับปานกลางเพิ่มสูงขึ้น และแนวโน้มของระดับการเปิดเผยเพิ่มขึ้นตามลำดับ อาจเป็นเพราะบริษัทที่จดทะเบียนเริ่มให้ความสนใจในการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้นตามที่ตลาดหลักทรัพย์ได้มีการส่งเสริมให้มีการประเมินการกำกับดูแลที่ดี และการให้รางวัลการเปิดเผยที่ดี (Disclosure Awards) เพื่อที่สามารถแข่งขัน กับบริษัทอื่น ๆ และดึงดูดนักลงทุนให้ความสนใจที่จะเข้ามาลงทุน

ตารางที่ 9 สถิติเชิงพรรณนาของระดับการเปิดเผยข้อมูลและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (n = 267)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
DL	64.03	44.00	94.46	10.09
SIZE	12.33	0.34	231.63	19.48
ROE	17.01	-60.66	89.75	15.99
TOP5	51.87	12.85	76.98	14.60
MOW	13.23	0.00	64.83	16.01
IND	27.59	12.50	50.00	7.89
AUDIT	54.39	25.00	91.67	14.17

DL = ระดับการเปิดเผยข้อมูล (โดยมีค่า ระหว่าง 0 ถึง 100 คะแนน)

SIZE = ค่าลอการิทึม (Logarithm) ของสินทรัพย์รวมของกิจการ

ROE = อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

TOP5 = การถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก

MOW = การถือหุ้นของกรรมการและผู้บริหาร

IND = สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด

AUDIT = สัดส่วนคะแนนความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของ
คณะกรรมการตรวจสอบต่อคะแนนรวมทั้งหมดที่ต้องได้รับ

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 267บริษัทพบว่ามีการเปิดเผยข้อมูลที่ค่อนข้างกว้าง โดยมีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 94.46 และมีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 44.00 และมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 64.03 หมายความว่า มีบางบริษัทเปิดเผยข้อมูลเพียงแค่ 44 คะแนนจากค่าคะแนนทั้งหมด 100 คะแนนซึ่งยังไม่ถึงกึ่งหนึ่งของค่าคะแนนที่บางบริษัทได้มีการเปิดเผยสูงถึง 94.46 คะแนนจากค่าคะแนนทั้งหมด 100 คะแนนแต่อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลมีค่าเท่ากับ 64.03 คะแนนซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ส่วนปัจจัยต่าง ๆ เมื่อพิจารณาค่าขนาดของบริษัท พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 231.63 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.34 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 หมายความว่ามูลค่าของสินทรัพย์รวมของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีมูลค่าสูงสุด คือ ประมาณ 231.63 พันล้านบาทและมีมูลค่าต่ำสุดคือ

ประมาณ 0.34 พันล้านบาทโดยมีค่าเฉลี่ยคือ ประมาณ 12.33 พันล้านบาทในส่วนค่าของอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 89.75 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ -60.66 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.99 หมายความว่า มีบางบริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงถึงร้อยละ 89.75 และมีบางบริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบร้อยละ 60.66 โดยมีค่าเฉลี่ยคือ ประมาณร้อยละ 15.99 ในส่วนการถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 76.98 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ 12.85 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.87 หมายความว่า มีบางบริษัทมีผู้ถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรกถึงร้อยละ 76.98 และมีการถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับน้อยที่สุดร้อยละ 12.85 โดยมีค่าเฉลี่ยการถือครองคือ ประมาณ 51.85 ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงให้เห็นว่าอำนาจเกินกว่าครึ่งหนึ่งอยู่ในกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่คน ในส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการ พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 64.80 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.23 หมายความว่า การถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการบางบริษัทผู้บริหารและกรรมการผู้จัดการถึงหุ้นสูงถึงร้อยละ 64.83 และบางบริษัทผู้บริหารและคณะกรรมการไม่มีการถือหุ้นของกิจการโดยค่าเฉลี่ยการถือครองหุ้นอยู่ที่ร้อยละ 13.23 ในส่วนสัดส่วนคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 50.00 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ 12.50 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.59 หมายความว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดบางบริษัทมีมากที่สุดถึงร้อยละ 50 และบางบริษัทมีคณะกรรมการอิสระอยู่ในบริษัทในสัดส่วนเพียง 12.50 โดยเฉลี่ยแล้วสัดส่วนคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 27.59 ส่วนความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ พบว่าค่าสูงสุดอยู่ที่ 91.67 และค่าต่ำสุดอยู่ที่ 25 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.39 หมายความว่า ความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบในบางบริษัทคณะกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความชำนาญสูงถึงร้อยละ 91.67 ซึ่งมีบางบริษัทกลับมีเพียงร้อยละ 25 แต่โดยเฉลี่ยแล้วความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบอยู่ที่ร้อยละ 54.39

ก่อนที่จะทำการประมวลผลด้วยวิธีทางสถิติเทคนิควิเคราะห์ การถดถอยแบบเส้นตรงเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบค่าผิดปกติ (Outliers) ในทางสถิติที่เรียกว่า Case Wise Diagnostics (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548) เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่มีค่าสูงที่สุดและต่ำสุด เปรียบเทียบกับค่าที่มากกว่าหรือน้อยกว่า ± 3 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และถ้าหากพบว่า Caseใดคือค่า Case Wise จะตัดข้อมูลออกจากการวิเคราะห์ เพื่อป้องกันการนำกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเกินปกติมาทำการทดสอบรวมด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามผิดเพี้ยนไป

ส่วนการทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับศูนย์ ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบเนื่องจากเมื่อใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะทำให้ $e(\text{error}) = 0$ เสมอ
2. ค่าคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ผลที่ได้คือ ค่า Sig. เท่ากับ 0.189 มากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าค่าคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ
3. ตรวจสอบค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน ผลที่ได้พบว่า ค่าเคอร์บิน-วัตสันเท่ากับ 1.535 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 จึงสรุปได้ว่าค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน
4. ค่าความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อนต้องคงที่ ผลที่ได้พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า ค่าแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อนต้องคงที่
5. ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระค่า พบว่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าไม่ใกล้ศูนย์ และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10 ทุกตัว จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่เหลือ ซึ่งรายละเอียดจะแสดงไว้ในภาคผนวก ข

การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนกับตัวแปรอิสระคือ ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก การถือหุ้นของกรรมการและผู้บริหารสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด และความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุในการสร้างสมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระดังกล่าวเพื่อการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดซึ่งมีดังนี้

H_1 : ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

H_2 : สัดส่วนอัตรากำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

H_3 : การกระจุยตัวของการถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

H_4 : สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

H_5 : สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

H_6 : ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยของความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลกับปัจจัยที่มีผลกระทบ

	B	Beta	Sig.	R ²	Expected Sign
(Constant)	52.575		0.000***	0.125	
SIZE	0.098	0.189	0.002***		+
ROE	0.089	0.127	0.033**		+
TOP5	-0.059	-0.074	0.209		-
MOW	0.028	0.030	0.610		-
IND	0.192	0.176	0.003***		+
AUDIT	0.097	0.129	0.031**		+

หมายเหตุ *** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.1

ผลการทดสอบสามารถสรุปตามตารางที่ 10 ดังนี้

H₁: ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ผลการทดสอบขนาดของกิจการมีทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ 0.189 แสดงให้เห็นว่าขนาดของกิจการเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าการที่ขนาดของกิจการเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มากขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ ขนาดของกิจการเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H₂: อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ผลการทดสอบอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ 0.127 แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนกำไร

สุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าการที่บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลที่มากขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานนั้นคืออัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H₃: การกระจุยตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ผลการทดสอบการกระจุยตัวของการถือหุ้นเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ -0.066 แสดงให้เห็นว่าการกระจุยตัวของการถือหุ้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลลดลง กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับค่าที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าการที่บริษัทที่มีการกระจุยตัวของการถือหุ้นเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ลดลง และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.209 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานนั้นคือ การกระจุยตัวของการถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H₄: สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

จากผลการทดสอบสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ 0.030 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าการที่บริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.610 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานนั้นคือสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H₅: สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

จากผลการทดสอบสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ 0.176 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามทิศทางเดียวกันกับที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าได้ว่าการที่บริษัทที่มีสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน นั่นคือสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

จากผลการทดสอบความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ 0.129 แสดงให้เห็นว่าความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามทิศทางเดียวกันกับที่คาดไว้ กล่าวได้ว่าว่าการที่บริษัทที่มีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน นั่นคือความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ในการวิเคราะห์เพิ่มเติมผู้วิจัยได้ทำการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการทดสอบเพื่อสร้างตัวแบบที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์บริษัทจดทะเบียนที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูล และในส่วนที่ 2 จะทดสอบเกี่ยวกับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA)

ส่วนที่ 1 เป็นการทดสอบหาตัวแบบที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์บริษัทจดทะเบียนที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูล

จากการทดสอบสมมติฐานก่อนหน้านั้นแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ดีของบริษัทจดทะเบียน รวมทั้งบอกให้ทราบถึงทิศทางความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์เพิ่มเติมที่ได้จากการวิจัยในการที่จะสามารถทราบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเพื่อ หาตัวแบบที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์บริษัทจดทะเบียนที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุและใช้เทคนิคการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการแบบ Stepwise ซึ่งเทคนิคหนึ่งเป็นการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอย วิธีที่นิยมใช้ในการสร้างตัวแบบเพื่อการพยากรณ์เนื่องจาก โปรแกรมจะทำการเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญเข้าสมการถดถอยเรียงตามลำดับความสัมพันธ์ที่มีต่อตัวแปรตาม นั่นคือ ตัวแปรอิสระตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุดจะถูกเลือกเข้าสมการเป็นอันดับแรก จนกว่าจะได้สมการที่เหมาะสมที่สุด โดยพิจารณาผลการทดสอบในขั้นตอนสุดท้าย เพราะถือว่าเป็นสมการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และในขณะเดียวกัน จะพิจารณาว่าตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการนั้น ควรจะถูกเลือกออกจากสมการ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลจากตัวแบบที่ดีที่สุด

$$DL_{it} = \beta_0 + \beta_1 Size_{it} + \beta_2 ROE_{it} + \beta_3 IND_{it} + \beta_4 AUDIT_{it}$$

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	Sig.	R ²
Constant	50.634		.000***	10.5
SIZE	0.096	0.186	.002***	
IND	0.216	0.169	.005***	
ROE	0.084	0.134	.024**	
AUDIT	0.088	0.122	.040**	

หมายเหตุ *** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.1

จากผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับระดับการเปิดเผยข้อมูลมีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปร (SIZE IND ROE และ AUDIT) โดยจะร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามคือการเปิดเผยข้อมูลเป็นร้อยละ 10.50

ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้ คือ TOP5 (การกระจุกตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรก) และ MOW (สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการ) ไม่มีนัยสำคัญมากพอที่จะถูกนำเข้าสู่สมการความถดถอยเชิงพหุ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นสมการความถดถอยที่เหมาะสมใช้ในการพยากรณ์ระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมของบริษัทจดทะเบียน คือ

$$DL = 50.634 + 0.096 \text{ SIZE} + 0.084 \text{ ROE} + 0.216 \text{ IND} + 0.088 \text{ AUDIT}$$

DL = ระดับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูล (โดยมีค่าระหว่าง 0 ถึง 100 คะแนน)

SIZE = ค่าลอการิทึม (Logarithm) ของสินทรัพย์รวมของกิจการ

ROE = อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

IND = สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด

AUDIT = สัดส่วนคะแนนความรู้ความชำนาญทางด้านบัญชีและการเงินของ

คณะกรรมการตรวจสอบต่อคะแนนรวมทั้งหมดที่ต้องได้รับ

หมายเหตุ ถ้าต้องการทราบถึงตัวแปรใดที่สามารถใช้ในการพยากรณ์ ระดับการเปิดเผยข้อมูลมาเป็นอันดับแรก จะดูได้จากค่า Standardized Coefficients (Beta) ถ้าตัวแปรใดมีค่า (Beta) มากแสดงว่าตัวแปรนั้นสามารถใช้ในการพยากรณ์ ระดับการเปิดเผยข้อมูลมาเป็นอันดับแรก

ส่วนที่ 2 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละกลุ่ม

อุตสาหกรรม

ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มอุตสาหกรรมหรือไม่ โดยจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลทั้ง 7 อุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรมต่างกัน

ซึ่งผลการวิเคราะห์ ที่ได้ตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละกลุ่ม
อุตสาหกรรม

ANOVA				
qd	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6	519.071	5.631	.000***
Within Groups	260	92.188		
Total	266			

หมายเหตุ *** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01
 ** ระดับนัยสำคัญที่ 0.05
 * ระดับนัยสำคัญที่ 0.1

จากตารางที่ 12 พบว่าค่า Sig. ในตาราง ANOVA เท่ากับ .000 ซึ่ง น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลขึ้นอยู่กับประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม คือมีอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันและยังได้ทำการทดสอบต่อไปอีกว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ต่างกัน พบว่า มีจำนวน 5 คู่ที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ต่างกัน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์จะมีความแตกต่างกับ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มทรัพยากรและกลุ่มเทคโนโลยี โดยพิจารณาจากค่า Sig. ที่น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยรายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุได้ข้อสรุปว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ประกอบด้วย ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการ ตรวจสอบส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ณ ระดับ 0.05 ประกอบด้วย การกระจุกตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรกและสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัท

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม จะพิจารณาจากเครื่องหมายหน้าค่าประมาณการสัมประสิทธิ์พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่นำมาทดสอบเป็นไปตามที่คาดไว้ยกเว้นสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทไม่เป็นตามที่คาดเอาไว้โดยสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ได้แก่ ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด ความรู้ความชำนาญ ด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ได้แก่ การกระจุกตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรก

ตารางที่ 13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
H_1 :	ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ยอมรับ
H_2 :	สัดส่วนอัตรากำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ยอมรับ
H_3 :	การกระจุกตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์ ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ปฏิเสธ
H_4 :	สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ปฏิเสธ
H_5 :	สัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ยอมรับ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย		ผลการทดสอบ
H ₆ :	ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงิน ของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล	ยอมรับ